

[Indenrigsministeren.]
 deres Stilling og Uddannelse er regnskabskyndige. Endvidere bestemtes det, at Fristen for Aflæggelse af Regnskab og Fristen for Regnskabets Indsendelse til Indenrigsministeriet forlængedes med en Maaned. De her nævnte Bestemmelser opretholdes i det foreliggende Forslag, men dernæst er der som Paragraffens 3die Stykke indsat en Bestemmelse, der tilsigter at fastlægge de Opgaver, de valgte Revisorer har. Det bestemmes her, at de kommunale Revisorer mindst een Gang aarligt skal foretage uanmeldt Eftersyn af Kæmmerkassen, og det bestemmes, at Revisorerne har Pligt til talmæssigt at revidere det løbende Regnskab og nøje afkontrolere de dertil hørende Bilag. Det bestemmes, at det paahviler dem kritisk at gennemgaa Regnskabets Poster og paase, at de er i Overensstemmelse med Byraadets lovligt trufne Beslutninger. Revisorerne skal gøre Udsættelse, naar de formener, at Regnskabets Poster giver Grund til at antage, at der er handlet i Strid med gældende Lov og Bestemmelser, eller de skønner, at Indtægtsposter er udeladt, som kunde være kommet Kommunen til gode, eller Udgifter er afholdt, som kunde have været sparet. Jeg tror, det er heldigt, at der i selve Købstadstyrelsesloven findes saadanne direkte Paabud vedrørende de valgte Revisorers Virksomhed.

Som nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget er det under Overvejelse, om ikke Indenrigsministeriet fra Tid til anden burde foranstalte korte Regnskabskursus for kommunale Revisorer.

Det siger sig selv, at de Bestemmelser, jeg her har nævnt, ikke udelukker, at Købstæder, der ønsker yderligere Kontrol med Kommunens Regnskabsførelse, ogsaa fremtidigt kan sikre sig en saadan Kontrol, saaledes som det nu er Tilfældet i mange Købstæder.

I Lovforslagets § 38 findes Bestemmelser vedrørende Frederiksberg og Gentofte Kommuner, der ganske svarer til de Bestemmelser, der findes i § 12 i Borgmesterloven af 1919. Det har formentlig nærmest været en Forglemmelse, at disse Bestemmelser ikke allerede var indeholdt i det i Fjor fremsatte Forslag.

Jeg skal slutte denne Gennemgang af Lovforslaget om Købstadkommunernes Styrelse med at udtale Haabet om, at det maa lykkes at føre det igennem allerede i denne Samling. Jeg har bestræbt mig for at give Lovforslaget en Affattelse, der med Grund kan ventes at kunne samle Anskuelserne her i Rigsdagen. Jeg mener, at der burde kunne

naas fuld Enighed om en ny Købstadstyrelseslov. I det Udvalg, der var nedsat til Forberedelse af Lovforslaget, kunde Købstadforeningens Repræsentanter uden Hensyn til forskellige politiske Anskuelser enes om at indtage et fælles Standpunkt, og saa bør vi formentlig ogsaa kunne det her. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige, og jeg haaber ogsaa hurtige, Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af:
 a. Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v.; b. Forslag til Lov om Vilkaar for Overtagelse af Jorder i offentligt Eje.

Forhandlingen genoptoges.

Andreasen (Forsinge): Efter de indgaaende Forhandlinger, der allerede har fundet Sted om disse Lovforslag, skal jeg kun komme ind paa en Besvarelse af forskellige Spørgsmaal, der er stillet til mig, og en Omtale af enkelte Punkter.

Maa jeg først have Lov til at sige, at det, jeg har faaet ud af Forhandlingerne i de sidste Dage, er, at de to Lovforslag, her foreligger, er af overordentlig stor Rækkevidde, og jeg tror at turde sige, at er Interessen og Opmærksomheden for dem stor her i Tinget, saa er Interessen og Opmærksomheden ude i Landet ikke mindre, jeg er ganske overbevist om, at Tusinder følger de Forhandlinger, vi i Øjeblikket fører herinde. Jeg er da ogsaa sikker paa, at hvis de to Lovforslag kunde blive gennemført saa nogenlunde i den Skikkelse, hvori de er forelagt, vilde mange, mange unge i de kommende Aar kunde faa Beskæftigelse paa den danske Jord.

Vi har under disse Forhandlinger i høj Grad faaet stadfæstet, at Partiet Venstre har slaaet en Kolbøtte, siden de samme Lovforslag forelaa i 1919; det ene Medlem efter det andet af Partiet Venstre er kommet herop og har understreget Ordførerens Udtalelser om, at der var fuldstændig Enighed indenfor Partiet om at gaa imod en Lovgivning som denne. Jeg forstaar ikke denne Stilling af Partiet Venstre, og jeg tror ogsaa, man vil faa at se, at der